

ข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
ว่าด้วย จรรยาบรรณของบุคลากรมหาวิทยาลัย
พ.ศ. ๒๕๕๐

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ว่าด้วย จรรยาบรรณของบุคลากรมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๕ ให้สอดคล้องกับสภาวการณ์และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และเพื่ออนุวัติตามมาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ เป็นไปตามประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๐ และเพื่อให้บุคลากรของมหาวิทยาลัยที่มีใช้ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ สภามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ในคราวประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๐ จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ว่าด้วย จรรยาบรรณของบุคลากรมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๐”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ว่าด้วย จรรยาบรรณของบุคลากรมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๕

ข้อ ๔ บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง หรือประกาศอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในข้อบังคับนี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๕ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

“นายกสภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจและหน้าที่ตามมาตรา ๓๑ (๔) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ เป็นผู้บังคับบัญชาตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และเป็นผู้บังคับบัญชาตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยพนักงานราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗

“จรรยาบรรณ” หมายความว่า ประมวลความประพฤติที่ผู้ประกอบอาชีพการงาน แต่ละอย่างกำหนดขึ้น เพื่อรักษาไว้ซึ่งศักดิ์ศรี และส่งเสริมชื่อเสียง เกียรติคุณ เกียรติฐานะของสมาชิก อันจะยังให้ผู้ประพฤติเป็นที่เลื่อมใสศรัทธา และยกย่องของบุคคลโดยทั่วไป

“ก.จ.ม.” หมายความว่า คณะกรรมการจรรยาบรรณประจำมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัย ราชภัฏเชียงใหม่

“คณะกรรมการสอบสวน” หมายความว่า คณะกรรมการสอบสวนการประพฤติผิด จรรยาบรรณ

“คณะกรรมการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางจรรยาบรรณ” หมายความว่า คณะกรรมการ อุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ตามข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ว่าด้วยการอุทธรณ์และร้องทุกข์

“บุคลากรมหาวิทยาลัย” หมายความว่า ผู้บริหาร คณาจารย์ประจำหรือบุคลากรสาย วิชาการ (Academic) และบุคลากรสายสนับสนุน (Non-academic) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงใหม่

“ผู้บริหาร” หมายความว่า ผู้ดำรงตำแหน่งประเภทผู้บริหารตามมาตรา ๑๘ (ข) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้ หมายความว่ารวมถึงหัวหน้าหน่วยงานที่มีฐานะเทียบเท่ากองขึ้นไป ซึ่ง สภามหาวิทยาลัยจัดตั้งขึ้นภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ เป็นผู้บังคับบัญชาส่วนราชการของ มหาวิทยาลัยตามข้อบังคับนี้

“คณาจารย์ประจำ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ที่ดำรงตำแหน่งวิชาการตามมาตรา ๑๘ (ก) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้หมายความว่ารวมถึงบุคลากรสายวิชาการที่มีสัญญาจ้างไม่ ต่ำกว่า ๕ เดือน พนักงานราชการซึ่งทำหน้าที่สอน เป็นผู้ได้บังคับบัญชาตามข้อบังคับนี้

“บุคลากรสายสนับสนุน” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่ดำรง ตำแหน่งประเภททั่วไป วิชาชีพเฉพาะ หรือเชี่ยวชาญเฉพาะ ตามมาตรา ๑๘ (ค) แห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ พนักงานราชการประเภททั่วไป พนักงานมหาวิทยาลัยประเภททั่วไป พนักงานสัญญาจ้าง และลูกจ้างประจำของมหาวิทยาลัย เป็น ผู้ได้บังคับบัญชาตามข้อบังคับนี้

“ผู้กล่าวหา” หมายความว่า บุคคลผู้ซึ่งได้รับความเสียหายจากการประพฤติดจรรยาบรรณ และได้ยื่นข้อกล่าวหาต่อสภามหาวิทยาลัยหรือผู้บังคับบัญชาว่ามีบุคลากรมหาวิทยาลัยประพฤติดจรรยาบรรณตามข้อบังคับนี้

“ผู้กล่าวโทษ” หมายความว่า ผู้บังคับบัญชา กรรมการ ก.จ.ม. หรือบุคคลอื่น ซึ่งไม่ใช่ผู้ได้รับความเสียหายจากการประพฤติดจรรยาบรรณ และได้ยื่นข้อกล่าวโทษต่อสภามหาวิทยาลัยว่ามีบุคลากรมหาวิทยาลัยประพฤติดจรรยาบรรณตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๖ ให้นายกสภามหาวิทยาลัยรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้ และเป็นผู้มีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดในกรณีที่เกิดปัญหาจากการใช้ข้อบังคับนี้

หมวด ๑

จรรยาบรรณของบุคลากรมหาวิทยาลัย

ข้อ ๗ จรรยาบรรณที่กำหนดตามข้อบังคับนี้ให้ใช้กับบุคลากรมหาวิทยาลัยทุกประเภทตำแหน่ง โดยต้องคำนึงถึงลักษณะงาน ลักษณะวิชาชีพและลักษณะวิชาการด้วย

ข้อ ๘ จรรยาบรรณที่กำหนดตามข้อบังคับนี้ยึดมั่นในหลักการต่อไปนี้

- (๑) ยึดมั่นและซื่อสัตย์ในสิ่งที่ถูกต้อง
- (๒) ซื่อสัตย์สุจริตและรับผิดชอบ
- (๓) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้
- (๔) ปฏิบัติหน้าที่โดยไม่เลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม
- (๕) มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน
- (๖) ไม่ใช่อำนาจครอบงำผิดทำนองคลองธรรมต่อนักศึกษา

ข้อ ๙ จรรยาบรรณต่อตนเอง มีดังต่อไปนี้

(๑) บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงเป็นผู้มีศีลธรรม คุณธรรม และจริยธรรมอันดีงาม ละเว้นจากอบายมุข ความชั่วทั้งปวง

(๒) บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงใช้วิชาชีพในการปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริต และไม่แสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบ ในกรณีที่วิชาชีพใดมีจรรยาวิชาชีพกำหนดไว้ ก็พึงปฏิบัติตามจรรยาวิชานั้นด้วย

(๓) บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงมีทัศนคติที่ดี และพัฒนาตนเองให้มีคุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถและทักษะในการทำงาน เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ข้อ ๑๐ จรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงาน และหน่วยงาน มีดังต่อไปนี้

(๑) บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงยึดมั่นในเกียรติภูมิของมหาวิทยาลัย ไม่ประพฤติและ
ไม่ปฏิบัติในทางที่ทำให้มหาวิทยาลัยเสื่อมเสียชื่อเสียง

(๒) บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงปฏิบัติหน้าที่และภารกิจที่ได้รับมอบหมายด้วยความ
ซื่อสัตย์สุจริต เสมอภาค และปราศจากอคติ

(๓) บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงปฏิบัติหน้าที่และภารกิจที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มกำลัง
ความสามารถ รอบคอบ รวดเร็ว ขยันหมั่นเพียร ถูกต้องสมเหตุผล โดยคำนึงถึงประโยชน์ของ
มหาวิทยาลัยเป็นสำคัญ

(๔) บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงประพฤติตนเป็นผู้ตรงต่อเวลา และใช้เวลาในการปฏิบัติ
หน้าที่และภารกิจที่ได้รับมอบหมายให้เป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยอย่างเต็มที่

(๕) บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยอย่างประหยัด
คุ้มค่า โดยระมัดระวังมิให้เสียหายหรือสิ้นเปลืองเชิงวิญญูชนจะพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตนเอง

(๖) ศึกษา หาความรู้ วางแผนพัฒนาตนเอง พัฒนางาน และสะสมผลงานอย่างสม่ำเสมอ

ข้อ ๑๑ จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา และผู้ร่วมงาน
มีดังต่อไปนี้

(๑) บุคลากรมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชาพึงมีความรับผิดชอบ
ในการปฏิบัติงาน การให้ความร่วมมือช่วยเหลือส่วนราชการหรือหน่วยงานของตนเอง ทั้งในด้าน
การให้ความคิดเห็น การร่วมทำงานและการแก้ปัญหาร่วมกัน รวมทั้งการเสนอแนะ
ในสิ่งที่เห็นว่าจะมีประโยชน์ต่อการพัฒนางานในความรับผิดชอบด้วย

(๒) บุคลากรมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา พึงดูแลเอาใจใส่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ทั้ง
ในด้านการปฏิบัติงาน ขวัญกำลังใจ สวัสดิการ และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้ใต้บังคับบัญชา
ตลอดจนการปกครองผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยหลักการและเหตุผลที่ถูกต้อง
ตามทำนองคลองธรรม

(๓) บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงช่วยเหลือเกื้อกูลกันในทางที่ชอบ รวมทั้งส่งเสริม
สนับสนุนให้เกิดความสามัคคี ร่วมแรงร่วมใจในบรรดาผู้ร่วมงานในการปฏิบัติหน้าที่
เพื่อประโยชน์ส่วนรวม

(๔) บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงปฏิบัติต่อผู้ร่วมงาน ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องด้วยความสุภาพ มี
น้ำใจ และมนุษยสัมพันธ์อันดี

(๕) บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงละเว้นจากการนำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน

ข้อ ๑๒ จรรยาบรรณต่อนักศึกษา ผู้รับบริการ ประชาชน และสังคม มีดังต่อไปนี้

(๑) บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงให้บริการนักศึกษา ผู้รับบริการ ประชาชน และผู้มาติดต่อ
งาน ด้วยความมีน้ำใจ เอื้อเฟื้อ และใช้กิริยาวาจาที่สุภาพอ่อนโยน เมื่อเห็นว่าเรื่องใด

ไม่สามารถปฏิบัติได้ หรือไม่อยู่ในอำนาจของคนที่ต้องปฏิบัติ ควรชี้แจงเหตุผลหรือแนะนำให้ติดต่อยังหน่วยงานหรือบุคคลซึ่งตนทราบว่ามีความอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น ๆ

(๒) บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงปฏิบัติตนให้เป็นที่เชื่อถือของนักศึกษา ผู้รับบริการ ประชาชน และผู้มาติดต่องาน

(๓) บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงละเว้นการรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดซึ่งมีมูลค่าเกินกว่าที่กฎหมายกำหนดหรือเกินกว่าปกติวิสัยที่วิทยุชนจะพึงให้กันโดยเสน่หาจากนักศึกษา ผู้รับบริการ ประชาชน และผู้มาติดต่องาน หรือผู้ซึ่งอาจได้รับประโยชน์จากการปฏิบัติหน้าที่นั้น หากได้รับไว้แล้วและทราบภายหลังว่าทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่รับไว้มีมูลค่าเกินปกติวิสัย ก็ให้รายงานผู้บังคับบัญชาทราบโดยเร็ว เพื่อดำเนินการตามสมควรแก่กรณี

ข้อ ๑๓ จรรยาบรรณของผู้บริหาร มีดังต่อไปนี้

(๑) ผู้บริหารพึงดูแลเอาใจใส่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ทั้งในด้านการปฏิบัติงาน ขวัญกำลังใจ สวัสดิการ และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้ใต้บังคับบัญชา ตลอดจนการปกครองผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยหลักการและเหตุผลที่ถูกต้องตามทำนองคลองธรรม

(๒) ผู้บริหารพึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยการยึดหลักความเป็นธรรมและเสมอภาค

(๓) ผู้บริหารพึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ เสียสละ อดทน ซื่อสัตย์ สุจริต ทำงานด้วยความโปร่งใส ตรวจสอบได้

(๔) ผู้บริหารพึงคำนึงถึงผลประโยชน์สาธารณะ คำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อบุคลากรของมหาวิทยาลัย รับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

(๕) ผู้บริหารพึงมีคุณธรรมในการบริหารจัดการ เช่น การแต่งตั้ง การเลื่อนขั้นเงินเดือน การมอบหมายงาน ฯลฯ

หมวด ๒

จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ

ข้อ ๑๔ จรรยาบรรณต่อวิชาชีพคณาจารย์ (Professional Ethics) นอกเหนือจากจรรยาบรรณของบุคลากรมหาวิทยาลัยตามหมวด ๑ แล้ว คณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยพึงปฏิบัติตน ดังนี้

(๑) อาจารย์พึงดำรงตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์และบุคคลทั่วไป ทั้งด้านความประพฤติส่วนตัวและการปฏิบัติงาน

(๒) อาจารย์พึงสอนศิษย์อย่างเต็มความสามารถด้วยความบริสุทธิ์ใจ ไม่ปิดบังความรู้ทางวิชาการ ช่วยเหลือและปฏิบัติต่อศิษย์อย่างเมตตาและเป็นธรรม

- (๓) อาจารย์พึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ เสียสละ อดทน ซื่อสัตย์ สุจริต
- (๔) อาจารย์พึงปฏิบัติงานโดยมีเสรีภาพทางวิชาการไม่ถูกครอบงำด้วยอิทธิพลหรือประโยชน์อื่นใด
- (๕) อาจารย์พึงหมั่นศึกษา ค้นคว้า ติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและเทคโนโลยีให้ทันสมัยอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา
- (๖) อาจารย์พึงเป็นนักวิจัยที่มีจรรยาบรรณนักวิจัยตามข้อกำหนดของคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ
- (๗) อาจารย์พึงปฏิบัติต่อเพื่อนร่วมงานเยี่ยงกัลยาณมิตร ช่วยเหลือ ส่งเสริมและเกื้อกูลซึ่งกันและกัน
- (๘) อาจารย์พึงสร้างและส่งเสริมความสามัคคีในหมู่คณะ และมีส่วนร่วมในการพัฒนามหาวิทยาลัย
- (๙) อาจารย์พึงละเว้นจากการลอกเลียนผลงานทางวิชาการของผู้อื่นไปใช้โดยอ้างว่าเป็นผลงานของตนเอง
- (๑๐) อาจารย์พึงเป็นนักวิชาการที่รอบรู้ในสาขาวิชาของตนเองเพื่อชี้นำสังคมท้องถิ่นและประเทศชาติ
- (๑๑) อาจารย์พึงรักษาศักดิ์ศรี เกียรติยศ และภูมิธรรมแห่งตนให้เหมาะสมกับความเป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๕ จรรยาบรรณต่อวิชาชีพบุคลากรสายสนับสนุน บุคลากรสายสนับสนุนต้องปฏิบัติงานตามที่ส่วนราชการของมหาวิทยาลัยกำหนด และตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้าง (ในกรณีพนักงานราชการ พนักงานมหาวิทยาลัยสัญญาจ้าง) และมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาส่วนราชการซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของมหาวิทยาลัย นอกเหนือจากรายการของบุคลากรมหาวิทยาลัยตามหมวด ๑ แล้ว บุคลากรสายสนับสนุนของมหาวิทยาลัยพึงปฏิบัติตน ดังนี้

- (๑) บุคลากรสายสนับสนุนพึงเป็นผู้ใฝ่รู้ในวิทยาการใหม่ ๆ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ทักษะในการทำงานที่ตนได้รับมอบหมาย มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และพร้อมรับฟังความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะของผู้อื่นเพื่อพิจารณานำไปใช้ในทางที่เป็นประโยชน์ต่องานของส่วนราชการมหาวิทยาลัย
- (๒) บุคลากรสายสนับสนุนพึงหลีกเลี่ยงการนำข้อมูลหรือเรื่องราวของบุคลากรมหาวิทยาลัย ทั้งในเรื่องที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงาน เรื่องส่วนบุคคล และ/หรือ เรื่องความเป็นไปในส่วนราชการออกไปเปิดเผยหรือวิจารณ์ในลักษณะที่จะก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลและภาพลักษณ์โดยรวมของมหาวิทยาลัย

(๓) บุคลากรสายสนับสนุนพึงรับฟังคำแนะนำและยอมรับในการสั่งการของผู้บังคับบัญชา ผู้บริหารส่วนราชการ ในสิ่งที่ถูกต้อง หลีกเลี่ยงการปฏิบัติงานที่ข้ามขั้นตอนการบังคับบัญชา

(๔) บุคลากรสายสนับสนุนพึงปรับตัวให้สามารถทำงานร่วมกับบุคคลอื่นด้วยความสุภาพ มีน้ำใจและมีมนุษยสัมพันธ์อันดี ไม่ปิดบังข้อมูลและเทคนิคที่จำเป็นในการปฏิบัติงานของผู้ร่วมงาน

(๕) บุคลากรสายสนับสนุนพึงปฏิบัติตามจรรยาวิชาชีพ ในกรณีที่วิชาชีพใดมีจรรยาวิชาชีพกำหนดไว้ ก็พึงปฏิบัติตามจรรยาวิชาชีพนั้นด้วย

หมวด ๓

คณะกรรมการจรรยาบรรณ

ข้อ ๑๖ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะบุคคลขึ้นคณะหนึ่งที่มีความเป็นอิสระและเป็นกลาง เรียกว่า “คณะกรรมการจรรยาบรรณประจำมหาวิทยาลัย” เรียกชื่อ โดยย่อว่า “ก.จ.ม.” ประกอบด้วย

(๑) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ เป็น ประธานกรรมการ

(๒) ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ เป็น รองประธานกรรมการ

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน ๔ คน เป็น กรรมการ

(๔) บุคลากรมหาวิทยาลัย จำนวน ๖ คน เป็น กรรมการ

(๕) รองอธิการบดีคนหนึ่งโดยคำแนะนำของอธิการบดี เป็น กรรมการและเลขานุการ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๓) ต้องแต่งตั้งจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นผู้มี

ความรู้ความเชี่ยวชาญด้านการบริหารงานบุคคล หรือด้านกฎหมาย หรือด้านการบริหารจัดการภาครัฐ หรือแต่งตั้งจากบุคลากรมหาวิทยาลัย ซึ่งมีประสบการณ์บริหารงานวิชาการในมหาวิทยาลัย ไม่ต่ำกว่าระดับหัวหน้าสาขาวิชาหรือเทียบเท่า หรือสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาโท

กรรมการตาม (๔) ให้มหาวิทยาลัยดำเนินการให้ได้มาจากบุคลากรมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย ลูกจ้างประจำ พนักงานราชการ พนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการ พนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุน ข้าราชการพลเรือนสายวิชาการ ข้าราชการพลเรือนสายสนับสนุน ประเภทละ ๑ คน โดยให้บุคลากรมหาวิทยาลัยแต่ละประเภทคัดเลือกกันเอง

ในกรณีที่กรรมการตาม (๒) ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งหรือไม่มีผู้รักษาราชการแทนหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ ก.จ.ม. ประกอบด้วยกรรมการเท่าที่มีอยู่มีอำนาจและปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้

ข้อ ๑๗ ประธานกรรมการ และกรรมการ ตามข้อ ๑๗ (๓) (๔) และ (๕) มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระในวรรคหนึ่งแล้ว ประธานกรรมการ และกรรมการ ตามข้อ ๑๗ (๓) (๔) และ (๕) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) สภามหาวิทยาลัยให้ออก
- (๔) ขาดคุณสมบัติของการเป็นกรรมการ
- (๕) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก
- (๖) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๗) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

ในกรณีประธานกรรมการ และกรรมการ ตามข้อ ๑๗ (๓) (๔) และ (๕) วางลงก่อนครบวาระ และได้มีการดำเนินการให้ผู้ใดดำรงตำแหน่งแทนแล้ว ให้ผู้นั้นอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน แต่ถ้าวาระการดำรงตำแหน่งเหลือน้อยกว่าเก้าสิบวัน จะไม่ดำเนินการเพื่อให้มีผู้ดำรงตำแหน่งแทนก็ได้ ให้ ก.จ.ม. ประกอบด้วยกรรมการเท่าที่มีอยู่มีอำนาจและปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ ยกเว้นประธานกรรมการให้สภามหาวิทยาลัยพิจารณาแต่งตั้งจากกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิให้ดำรงตำแหน่งแทนโดยเร็ว

ในกรณีประธานกรรมการ และกรรมการ ตามข้อ ๑๗ (๓) (๔) และ (๕) วางลงก่อนครบวาระ ให้มีการดำเนินการให้ได้มาซึ่งประธานกรรมการ และกรรมการ ตามข้อ ๑๗ (๓) (๔) และ (๕) ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่ง

ในกรณีประธานกรรมการ และกรรมการ ตามข้อ ๑๗ (๓) (๔) และ (๕) จะครบวาระให้มีการดำเนินการให้ได้มาซึ่งประธานกรรมการ และกรรมการ ตามข้อ ๑๗ (๓) (๔) และ (๕) ภายในหกสิบวันก่อนครบวาระ

ข้อ ๑๘ ก.จ.ม. มีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) จัดให้มีมาตรการส่งเสริมจรรยาบรรณและการวางแผนป้องกันการประพฤติผิดจรรยาบรรณแก่นุคลากรมหาวิทยาลัยอย่างสม่ำเสมอ
- (๒) กำกับ ติดตาม และประเมินผล การปฏิบัติตามจรรยาบรรณของบุคลากรมหาวิทยาลัย
- (๓) พิจารณาให้ความเห็นเบื้องต้นเกี่ยวกับการประพฤติผิดจรรยาบรรณของบุคลากรมหาวิทยาลัยตามที่ยุ้บังคับบัญชาขอให้ดำเนินการหรือมีผู้กล่าวหา แล้วแต่กรณี
- (๔) พิจารณาการประพฤติผิดจรรยาบรรณของบุคลากรมหาวิทยาลัย เมื่อเห็นสมควรสอบสวน และพิจารณาดำเนินการกล่าวโทษต่อไป
- (๕) พิจารณาให้ความเห็นการทบทวนจรรยาบรรณให้เหมาะสมและทันสมัยยิ่งขึ้น

(๖) ดำเนินการเกี่ยวกับจรรยาบรรณตามที่สภามหาวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยมอบหมาย
ข้อ ๑๕ การประชุมของ ก.จ.ม. ให้ใช้ข้อบังคับของมหาวิทยาลัยที่ว่าด้วยการประชุม
สภามหาวิทยาลัยโดยอนุโลม

การประชุมของ ก.จ.ม. ต้องมีประธานกรรมการอยู่ร่วมประชุมด้วย แต่ในกรณีจำเป็นที่
ประธานกรรมการไม่สามารถเข้าประชุมได้ให้รองประธานกรรมการทำหน้าที่แทน ในกรณีที่
ประธานกรรมการและรองประธานกรรมการไม่สามารถเข้าประชุมได้ ให้กรรมการที่มาประชุม
เลือกกรรมการตามข้อ ๑๖ (๓) คนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ในการประชุมต้องมีรายงานการประชุมเป็นลายลักษณ์อักษร ถ้ามีความเห็นแย้งให้บันทึก
ความเห็นแย้งพร้อมทั้งเหตุผลไว้ในรายงานการประชุม และถ้ากรรมการฝ่ายข้างน้อยเสนอ
ความเห็นแย้งเป็นหนังสือก็ให้บันทึกความเห็นแย้งนั้นไว้ด้วย

หมวด ๔

กระบวนการดำเนินการทางจรรยาบรรณ

ข้อ ๒๐ การดำเนินการเมื่อประพฤติดังจรรยาบรรณที่ไม่เป็นความผิดวินัย ประกอบด้วย

- (๑) ดักเตือน
- (๒) สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด
- (๓) ทักท้วง

บุคลากรมหาวิทยาลัยผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำดักเตือน ดำเนินการให้ถูกต้องหรือฝ่าฝืนทัณฑ์
บน ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัย

ข้อ ๒๑ การกล่าวหาหรือการกล่าวโทษว่าบุคลากรมหาวิทยาลัยประพฤติดังจรรยาบรรณ
ตามข้อบังคับนี้ ต้องทำเป็นหนังสือใช้ถ้อยคำสุภาพยื่นต่อสำนักงานสภามหาวิทยาลัย และอย่างน้อย
ต้องมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อและที่อยู่ของผู้กล่าวหาหรือผู้กล่าวโทษ
- (๒) ชื่อและที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษ
- (๓) การกระทำทั้งหลายที่เป็นเหตุแห่งการกล่าวหาหรือการกล่าวโทษ พร้อมทั้ง
ข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ตามสมควรที่เกี่ยวกับการกระทำดังกล่าว
- (๔) คำขอของผู้กล่าวหาหรือผู้กล่าวโทษ
- (๕) ลงลายมือชื่อผู้กล่าวหาหรือผู้กล่าวโทษ

ในกรณีหนังสือกล่าวหาหรือหนังสือกล่าวโทษขาดสาระสำคัญตามวรรคหนึ่ง หรือไม่ชัดเจนหรือไม่อาจเข้าใจได้ ให้เลขานุการสภามหาวิทยาลัยหรือผู้ที่เลขานุการสภามหาวิทยาลัยมอบหมาย แนะนำผู้กล่าวหาหรือกล่าวโทษแก้ไข หรือเพิ่มเติมสาระสำคัญให้ถูกต้องครบถ้วน

ข้อ ๒๒ การยื่นข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษตามข้อ ๒๑ ให้ยื่นได้ ๒ วิธี ดังนี้

(๑) ยื่นที่สำนักงานสภามหาวิทยาลัย

(๒) ยื่นทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปยังสำนักงานสภามหาวิทยาลัย

การยื่นข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษตาม (๑) ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับหนังสือออกใบรับหนังสือประทับตรารับหนังสือและลงทะเบียนรับหนังสือไว้เป็นหลักฐานในวันที่รับหนังสือตามระเบียบว่าด้วยงานสารบรรณและให้ถือว่าวันที่รับหนังสือตามหลักฐานดังกล่าวเป็นวันยื่นหนังสือข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษต่อสภามหาวิทยาลัย หรือ ก.จ.ม.

กรณีที่ส่งหนังสือข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษตาม (๒) ให้ถือว่าวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางออกใบรับฝากเป็นหลักฐานฝากส่ง หรือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตรารับที่ซองหนังสือเป็นวันยื่นหนังสือข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษต่อสภามหาวิทยาลัย หรือ ก.จ.ม.

กรณีที่ ก.จ.ม. ดำเนินการกล่าวโทษตามข้อ ๑๕ (๔) ให้ดำเนินการตามข้อ ๒๓ ต่อไป

ข้อ ๒๓ เมื่อสำนักงานสภามหาวิทยาลัยได้รับหนังสือข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษตามข้อ ๒๒ (๑) หรือ (๒) แล้ว ให้เลขานุการสภามหาวิทยาลัย เสนอเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาให้แล้วเสร็จภายในสามวันทำการ ในกรณีเช่นนี้ผู้บังคับบัญชาอาจเสนอเรื่องให้ ก.จ.ม. ดำเนินการตามข้อ ๑๕(๓) ต่อไปก็ได้

ข้อ ๒๔ เมื่อผู้บังคับบัญชาได้รับหนังสือข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษตามข้อ ๒๓ ให้ผู้บังคับบัญชาตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยพลัน และต้องสอบสวนให้แล้วเสร็จโดยไม่ชักช้า

กรณีการประพฤติดิจรยาบรรณที่มีใช้การประพฤติดิจรยาบรรณอย่างร้ายแรง จะไม่ตั้งคณะกรรมการสอบสวนก็ได้แต่ต้องให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษมีโอกาสได้แย้งหรือชี้แจงหรือป้องกันสิทธิของตนได้

ก่อนตั้งคณะกรรมการสอบสวน ผู้บังคับบัญชาจะมอบหมายให้บุคคลใดสืบสวนเบื้องต้นว่าการกล่าวหาหรือการกล่าวโทษนั้นมีหลักฐานตามสมควรหรือไม่ก็ได้

ในกรณีอธิการบดีถูกกล่าวหาหรือกล่าวโทษว่าประพฤติดิจรยาบรรณ คำว่าผู้บังคับบัญชาตามข้อบังคับนี้ ให้หมายถึงผู้บังคับบัญชาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ

ข้อ ๒๕ การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้แต่งตั้งจำนวนอย่างน้อยสามคน ประกอบด้วยประธานกรรมการสอบสวนซึ่งต้องเป็นข้าราชการพลเรือนดำรงตำแหน่งระดับไม่ต่ำกว่าหรือเทียบได้ไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษ และกรรมการสอบสวนอย่างน้อยอีกสองคน ซึ่งต้องเป็นบุคลากรมหาวิทยาลัยที่ปฏิบัติงานมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี และไม่เคยกระทำผิด

๒๒

จรรยาบรรณหรือศีลวินัย โดยให้กรรมการสอบสวนคนหนึ่งเป็นเลขานุการ

ในกรณีจำเป็นจะให้เป็นผู้ช่วยเลขานุการด้วยก็ได้

คณะกรรมการสอบสวนต้องมีผู้ดำรงตำแหน่งนิติกรหรือผู้ได้รับปริญญาทางกฎหมายหรือผู้ได้รับการฝึกอบรมตามหลักสูตรการดำเนินการทางวินัยหรือผู้มีประสบการณ์ด้านการดำเนินการทางวินัยอย่างน้อยหนึ่งคน

เมื่อมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว แม้ภายหลังประธานกรรมการสอบสวนจะดำรงตำแหน่งระดับต่ำกว่าหรือเทียบได้ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษก็ไม่กระทบถึงการที่ได้รับแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการสอบสวน

ในกรณีมีเหตุจำเป็นอาจแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดของสถาบันอุดมศึกษาอื่นหรือข้าราชการในสังกัดของส่วนราชการอื่น เป็นประธานกรรมการสอบสวนตามวรรคหนึ่งก็ได้

ข้อ ๒๖ การประชุม การลงมติ การคัดค้าน และวิธีการสอบสวน ของคณะกรรมการสอบสวน ให้ดำเนินการตามข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณาเพื่อการลงโทษทางวินัยข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาโดยอนุโลม

ข้อ ๒๗ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการสอบสวนเสร็จแล้วให้ประชุมพิจารณาลงมติว่า

- (๑) ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษประพฤติผิดจรรยาบรรณหรือไม่
 - (๒) ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษประพฤติผิดจรรยาบรรณในเรื่องใด และเห็นควรลงโทษทางจรรยาบรรณสถานใด
 - (๓) ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษประพฤติผิดจรรยาบรรณแล้วเข้าข่ายกระทำผิดวินัยหรือไม่ ถ้ากระทำผิดวินัยเป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง หรือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง
- การประพฤติผิดจรรยาบรรณที่กำหนดตามข้อบังคับนี้ ในเรื่องใดไม่เป็นความผิดวินัย หรือเป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง หรือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้คณะกรรมการสอบสวนเป็นผู้วินิจฉัย

การกำหนดโทษทางจรรยาบรรณ ต้องคำนึงถึงสภาพ ข้อเท็จจริงแห่งพฤติกรรม และความร้ายแรงของความผิด และอาจกำหนดโทษอย่างเดียวหรือหลายอย่างรวมกันได้ตามความเหมาะสม ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีการลงโทษทางวินัยหรือไม่ก็ตาม

ข้อ ๒๘ เมื่อได้ประชุมพิจารณาลงมติตามข้อ ๒๗ แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนทำรายงานการสอบสวน เสนอต่อผู้บังคับบัญชา กรรมการสอบสวนผู้ใดมีความเห็นแย้ง ให้ทำความเห็นแย้งแนบไว้กับรายงานการสอบสวนโดยถือเป็นส่วนหนึ่งของรายงานการสอบสวนด้วย

๒๒

รายงานการสอบสวนตามวรรคหนึ่งให้ดำเนินการตามข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ
เชียงใหม่ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณาเพื่อการลงโทษทางวินัยข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา
โดยอนุโลม

ข้อ ๒๕ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้เสนอสำนวนการสอบสวนมาแล้วให้ผู้บังคับบัญชา
ตรวจสอบความถูกต้องของสำนวนการสอบสวน

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษไม่ได้ประพฤติผิด
จรรยาบรรณสมควรยุติเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาสั่งการตามเห็นสมควรโดยเร็ว

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษประพฤติผิด
จรรยาบรรณตามข้อ ๒๖ (๒) ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาดำเนินการตักเตือน สั่งให้ดำเนินการให้
ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือทำทัณฑ์บน แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษประพฤติผิด
จรรยาบรรณแล้วเข้าข่ายกระทำผิดวินัยตามข้อ ๒๖ (๓) ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาดำเนินการทางวินัย
ต่อไป

การตรวจสอบความถูกต้องของสำนวนการสอบสวนตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการตาม
ข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณาเพื่อการลงโทษทางวินัย
ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาโดยอนุโลม

หมวด ๕

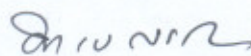
การอุทธรณ์

ข้อ ๓๐ การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางจรรยาบรรณตามข้อบังคับนี้ ให้อุทธรณ์ต่อ
สภามหาวิทยาลัยได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งลงโทษ

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งให้คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย
(ก.จ.ม.) เป็นผู้ที่มีอำนาจหน้าที่พิจารณาดำเนินการ

ข้อ ๓๑ การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางจรรยาบรรณตามข้อบังคับนี้ ให้ดำเนินการตาม
ข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยว่าด้วยการอุทธรณ์โทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน ลดขั้นเงินเดือน ของ
ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาโดยอนุโลม

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๕๐

(ศาสตราจารย์เกียรติคุณ นายแพทย์อาวูร์ ศรีสุกรี)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

